

מ"ת 8827/04/15 - פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נגד משה דהן, מנשה שמשי, תומר שמשי, חובב בן לולו, דוד ביטון, פנחס דזאנאשווילי

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 8827-04-15 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' דהן ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופט אמיר דהאן
מבקשים	פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש
נגד	
משיבים	
	1. משה דהן
	2. מנשה שמשי (עציר)
	3. תומר שמשי (אחר/נוסף)
	4. חובב בן לולו (עציר)
	5. דוד ביטון (עציר)
	6. פנחס דזאנאשווילי (עציר)

החלטה (לעניין משיב 4)

בפני בקשת המאשימה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו .

כתב האישום :

כתב האישום מייחס למשיב כי בימים 19/3/15 וביום 26/3/15 קשר קשר יחד עם אחרים להתפרץ לדירת מגורים, במסגרת הקשר בוצעו סיוורים מקדימים, תצפיות ותשמועים ואף נכנס יחד עם המשיב 5 לתוך תחומי הנכס בחצר, ביום 26/3/15 בוצעה התפרצות על ידי המשיב 6 ואדם נוסף בשם סמיון אירלינסקי. כאשר הנאשם מבצע את חלקו שהוא תכנון, סיוור, תצפיות והבאת הפורצים וכלי הפריצה, יחד עם אחרים למקום.

ראיות לכאורה:

הצדדים חלקו על ראיות לכאורה ולפיכך יש לבחון ראיות אלה ולמצוא אם הן מקימות סיכויי הרשעה העולים על סיכויי הזיכוי או שההיפך הוא הנכון .

הראיות מורכבות הן משיחות שמקורן בהאזנות סתר הן מתפיסתו של המשיב באזור העבירה והן מאמרותיו של סמיון אירלינסקי אשר נתפס בזירה .

קבילות של האזנות הסתר :

רקע עובדתי :

הצדדים חלקו על קבילות של האזנות הסתר ועל משמעותה של קבילות זו בהליך המעצר עד לתום ההליכים .

מחלוקת זו הועלתה בפני בית המשפט עוד ביום הגשתו של כתב האישום . כבר במועד זה נתבקשה חשיפתם של צווי בית המשפט המתירים את האזנת הסתר ולו תוך השחרתם של פרטים חסויים . המאשימה הודיעה לבית המשפט שצווים אלה על נספחיהם לא הועברו להגנה כחומר חקירה ועדיין מצויים בהליך של התייעצויות עם גורמי משטרה ופרקליטות , הליך אשר אמור להתקיים בתוך מספר ימים .

חלפו מספר שבועות ועדיין, נכון ליום כתיבת החלטה זו לא הועברה תעודת חסיון לבית המשפט ולא חומר ראיות הכולל את הצווים לסניגורים .

לעומת זאת, תוצרי החקירה והם האזנות סתר הכוללות את שמו של המשיב, זיהוי קולו ותוכן מפליל הועברו הן לעיון בית המשפט והן להגנה .

מסגרת נורמטיבית - ראיות שקבילות מוטלת בספק בהליך מעצר עד תום ההליכים.

בית המשפט העליון (בש"פ 6718/14) סקר את מנעד השיקולים והדעות השונות בפסיקת בית המשפט העליון באשר להכללת ראיות שקבילות מוטלת בספק במערך השיקולים בבקשה למעצר עד תום ההליכים . אני סבור כי ההלכה שהתקבלה מותרת שיקול דעת רחב בידי בית המשפט שלמעצר באשר לסיכוי כי הראיות יהפכו קבילות בבית המשפט שלאישום . וכך נאמר שם וצוטט מהלכת בן ציון :

"סבור אני, כי לא ניתן להביא בחשבון, במסגרת הליך שעניינו מעצר עד תום ההליכים, הודעות של נאשמים במשותף. קבילותן של ראיות אלו מותנית כאמור, בהתפתחות אפשרית במהלך המשפט, אשר התבססות עליה בשלב זה תהא משום ספקולציה" [שם, פסקה 9].

ראו בנוסף: בש"פ 9233/05 חדר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 3 (20.10.2005); בש"פ 4518/05 אראמי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 4 (19.5.2005).

אולם, בהחלטות שונות אשר יצאו תחת ידו של בית משפט זה הובעה הדעה לפיה אין מניעה להסתמך, כבר בשלב המעצר, על ראיות אשר קבילותן אמנם מוטלת בספק, אך קיימת אפשרות כי הן יחשבו לראיות קבילות במשפט [ראו למשל: בש"פ 6346/12 אטיאס נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 13 (13.9.2012); בש"פ 2514/09 מזרחי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה ו (29.3.2009); עניין ורוחבסקי, פסקה 8]. עמדתי על עמדה זו בהחלטתי בבש"פ 4306/09 אבו ואסל נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 17 (4.6.2009) (להלן: עניין אבו ואסל):

"יוזכר כי על פי ההלכה ראיות שאינן קבילות לא יכולות לגבש תשתית של ראיות לכאורה. ואולם, בשלב בחינת הראיות לכאורה אין מניעה להישען על ראיות

אשר לא ניתן לומר לגביהן בוודאות כי הן אינן קבילות ויתכן אף כי במסגרת ההליך העיקרי תוכח קבילותן...

בהתאם לעמדה זו, האפשרות להסתמך כבר בשלב המעצר על ראיות אשר קבילותן מוטלת בספק תלויה בהערכת בית המשפט את הסיכוי כי ראיות אלה יימצאו קבילות בשלב המשפט. עמדה על כך השופטת א' פרוקצ'יה בבש"פ 1572/05 זוארץ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.4.2005) (להלן: עניין זוארץ):

"נראה כי אין מחלוקת בסיסית באשר לעיקרון כי שאלת קבילותה של הראיה הגולמית במשפט נבחנת בהליך מעצר על פי רמת ההסתברות להפיכתה לקבילה במשפט גופו. הערכה זו נגזרת מנסיבות הענין הפרטני ומהערכה בדבר המהלכים הצפויים במשפט על פי נתוניו הספציפיים" [שם, פסקה 10].

בעניין זוארץ הסביר בית המשפט כי הסיכוי כי האמרות יתקבלו כראיות קבילות תלוי באפשרות כי נותן האמרה יבחר להעיד במשפט. לשם הערכת אפשרות זו ניתן להביא בחשבון, בין היתר, את חומרת העבירות בהן מואשם נותן האמרה, טיבו ועוצמתו של חומר הראיות אשר נאסף כנגדו והשפעתה האפשרית של ההימנעות ממתן עדות על סיכוי לצאת זכאי בדין [שם, פסקה 11; ראו בנוסף: עניין ורובסקי, פסקה 8].

הנה כי כן, שאלת השפעתה של טענת קבילות על ראיות לכאורה במעצר עד תום ההליכים נבחנה בעבר על ידי בית המשפט העליון ונראה כי ההלכה שהתקבלה היא ההלכה לפיה בוחן בית המשפט שלמעצר את סיכוייה של הראייה הלוקה להפוך לראייה קבילה ב"כור ההיתוך של ההליך הפלילי" אשר מצוי כמובן ברשותו של בית המשפט שלאישום.

ברור כי ראייה אשר אין להכשירה על פי דין כגון עדות שמיעה אמרה של גורם בעל חסין מוחלט או של אדם שאינו כשר להעיד לא תחשב ראייה במעצר עד תום ההליכים.

כל ראייה לוקה אחרת היא עניין לבית המשפט שלאישום ויש להעריך את סיכוייה להפוך לראייה קבילה.

גם בתיק שלפני בעניינו של המשיב 1 דנתי בראיות בהעדר צווים בפני, מתוך הסתמכות על הודעת המאשימה וחזקת תקינות המעשה המנהלי העומדת לה, וזאת בהינתן הצהרת המאשימה כי העניין יוסדר בתוך מספר ימים.

אלא שתקוות ההגנה לקבל את החומר בתוך מספר ימים כפי שהודיעה המאשימה - נכזבה ולא אוכל להסתמך עוד על אותה החזקה בחלוף זמן משמעותי כל כך **לפיכך עלי להעריך את סיכוייה של הראיה להפוך קבילה על ידי בית המשפט שלאישום בהעדר צו בפניו.**

לאחר עיון בכלל הקבילות הקבוע בסעיף 13 לחוק האזנות סתר ובהינתן העובדה כי הנאשמים מואשמים בעבירה של "פשע חמור" על פי הגדרת אותו החוק הרי מסורים לבית המשפט שלאישום שיקול דעת וכללי הכרעה ואיזון גם בהינתן האזנת סתר שבוצעה שלא כחוק ולא אוכל למצוא כבר כעת כי בחקירה מורכבת מעין זו עולים הסיכויים לאי קבילות על הסיכויים לקבילות הראייה. הכרעה זו יש להותיר לבית המשפט שלאישום ומצאתי כי ישנו סיכוי סביר שהראיות תתקבלנה גם בהעדר צווים כדן.

לשלמות התמונה המשפטית מצאתי להעיר כי פני הדברים היו הפוכים אלמלא הותיר המחוקק פתח לקבלת ראיה

שהושגה בהאזנת סתר בלתי חוקית (כמו במקרה של עבירה שעונשה פחות משבע שנות מאסר) או אז העדרם של צווי האזנה בחומר הראיות לכאורה אשר נמסר לסניגורים היה מוביל לפסילתן של הראיות אשר הושגו בדרך זו.

לסיכום מצאתי כי יש להתחשב בראיות שהושגו בהאזנת סתר כראיות לכאורה בתיק זה לעניין הליך המעצר גם אם יסתבר כי הושגו ללא צווים כדין.

המשיב מזוהה היטב בהקלטות ולא נטען נגד זיהויו אלא כי חלקו קטן הן בקשירת הקשר והן בהתפרצות עצמה.

אמרות סמיון אורלינסקי :

הפללתו של המשיב מחוזקת באמרותיו של סמיון אירלינסקי, הפללה אשר על אף הפגמים שמוצאת ההגנה בחקירתו של אירלינסקי מחזקת את זיהויו ולא ניתן להתעלם ממנה בשלב זה של ראיות לכאורה, שכן טענות ההגנה נוגעות בבירור למשקל אמרתו.

סמיון מזהה את חובב בן לולו בתמונה (מ.ט 73 414/15) מוסר כי היה נהג והיה עם דוד ביטון בכל מהלך ההכנות לפריצה :

1. **אמרתו של סמיון אירלינסקי מיום 02/04/2015** - מחזק את דבריו (עמוד 2 שורות 6-12, 22, 29) - חובב בן לולו הגיע עם שברולט כחולה. עמוד 3 שורה 71 - מתאר את תהליך הפריצה. עמוד 4 שורה 111.
2. **אמרתו של סמיון אירלינסקי מיום 02/04/2015** (הודעה לאחר ההודעה הקודמת) - עמוד 2 שורות 9-11.
3. **הודעתו של פנחס דזאנאשווילי מיום 26/03/2015** - עמוד 4 שורה 102, 106 מודה שהוא ביצע את ההתפרצות. עמוד 5 - הודאה. קושר הכל לעצמו. עמוד 6 שורה 163 קושר את סמיון שהיה איתו.
4. **הודעתו של סמיון מיום 26/03/2015** - מודה בעבירות המיוחסות לו.
5. **זכ"ד תשאול של סמיון מיום 26/03/2015** - מעיד כי היה "בחור רביעי בתוך רכב שברולט"... הוא קושר את חובב. סמיון זיהה את חובב כמי שנהג ברכב שברולט אופטרה.

מהאזנה לקלטת התשאול עולות הנקודות הבאות :

דקה 20:35 סמיון בעצמו שואל "מה מציעים לי" החוקרת אומרת שלא מציעים לו כלום. לפני זה היא שאלה האם הוא מתכוון לחובב שהיה איתו ברכב וסמיון ענה כן.

22:30 - מדבר על דודו כמי שהיה המוח מאחורי ההתפרצות. **23:00** דודו וחובב הם אלה שדיברו על תכשיטים ועל כסף (סמיון מוסר עדות פתוחה - עונה לשאלה פתוחה). טוען שהיא בחובות של ₪ 60,000 בגלל הימורים.

26:20 מדבר על מי וכמה אנשים מתצפתים. דודו אמר לו ששניים מתצפתים על הבית.

27:00 אומר שהוא זיהה את האנשים בתמונות והוא חשש לדבר .

28:30 החוקרת מדברת עם מפקד - מסבירה את תוכן השיחה, מדגישה את העובדה כי הם לא הבטיחו שום דבר לסמיון תמורת ההודעה שלו.

31:30 הוא עשה טלפון לדווח לשברולט "כנראה לדודו" לא יודע מי ענה לו.

32:30 - המפקד אומר לו "אתה בן אדם אמין, ככה תהיה אדם חופשי מאנשים האלה..."

החוקרת שואלת אם הוא מוכן למסור הכל בחקירה הוא אומר כן.

33:00 "אני לא מבטיחה לך כלום, אתה מבין את זה?" - "כן".

34:30 - הוא מבין שהמשטרה לא מבטיחה לו שום דבר.

42:00 מוסר גרסה על האירועים .

ראיות תומכות נוספות :

המשיב נראה בבירור בתמונות מיום 26/03/2015 עם חלק מן הקושרים האחרים .

תצפית של מיכאל אלבז מיום 19/03/2015 מתועדת בזכ"ד על הכתובת ברחוב עמיעוז 2/6 באשקלון מזהה את דוד ביטון חובב בן לולו מגיעים למקום, נכנסים לחצר וכן את רכב השברולט הכחול הנקשר לאירועים לאחר מכן כמשמש את הפריצה . תצפית זו משתלבת בשאר הראיות של קשירת הקשר ותכנון הפריצה .

משמעותה של זכות השתיקה :

המשיב שומר על זכות השתיקה כאשר מעומת עם סיפור המעשה ועם תמונותיו שלו .

זכות השתיקה היא זכות העומדת לכל נחקר, אך נקיטת עמדה כזו בחקירה עלולה לחזק את תמונת המסוכנות בשלב המעצר כשם שהיא עלולה לסייע לראיות התביעה בדיון באישום. בית המשפט העליון בבש"פ 3199/14 לנדואי ואח' התייחס לאפקט זה בדבריו :

לשתיקה בשלב המעצר יש מחיר כפול - הן במישור הראייתי והן לצורך סתירת המסוכנות:

"שתיקתו של העורר היא בבחינת שטר ושוברו בצידו לא רק במישור הראייתי, אלא גם במישור הליכי המעצר. הלכה פסוקה היא כי נאשם שיש כנגדו ראיות לכאורה אינו יכול ליהנות משני העולמות: גם לשותק על-אף הנטל הרובץ עליו להפריך את חזקת המסוכנות, וגם להשתחרר מהמעצר על אף שנותר בחזקת מסוכן (בש"פ 7216/05 אגבריה נ' מ"י [פורסם בנבו] (23.8.05); בש"פ 4881/03 קביליו נ' מ"י [פורסם בנבו] (9.6.03); בש"פ 8638/96 קורמן נ' מ"י, פד"י נ(5) 200, 206 (1996)). ובכלל, שתיקתו של חשוד מחזקת עמדת התביעה לצורך שלב המעצר [...] (בש"פ 1648/11 אביטן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 8 (7.3.2011)).

על זאת יש להוסיף את הדברים שנאמרו בבש"פ 1947/09 מדינת ישראל נ' איל לוי ואח' "השתיקה מצטרפת להחשדה, ואחזור על שנאמר בע"פ 1707/08 אריש נ' מדינת ישראל (לא פורסם) כי "אין צורך להכביר מלים על כך שככלל, והחריגים יהיו נדירים, יסבור בית משפט כי השותק - יש לו מה להסתיר". אכן, שתיקתם של המשיבים עשויה לחזק את הראיות נגדם, כאמור בנוסח האזהרה בסעיף 28(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), תשנ"ו-1996. בפרשת קורמן הנזכרת ציין השופט זמיר (עמ' 260), כי נאשם שיש נגדו ראיות לכאורה בדבר ביצוע עבירה חמורה "אינו יכול ליהנות משני העולמות בעת ובעונה אחת; גם לשותק, על אף הנטל הרובץ עליו להפריך את חזקת המסוכנות, וגם להשתחרר מן המעצר על אף שהוא נותר בחזקת מסוכן". ואולם, באותו מקרה היה המדובר בהריגה; למרבה המזל, המשיבים דנו נעצרו טרם הספיקו לבצע את הפשע לו קשרו לכאורה. החשדנות הסטוטורית והשיפוטית הטבועה, ואודה ולא אבוש כי חש אני חשדנות כלפי השותקים, היא רק אחד המרכיבים. בא כוח המשיב 1 הפנה גם לבש"פ 8794/07 מדינת ישראל נ' ישעיה (לא פורסם) (השופט חיות) בו שוחרר המשיב חרף שתיקה, וכן בבש"פ 11083/08 נחשונב נ' מדינת ישראל (לא פורסם) ובש"פ 11129/08 אנקווה נ' מדינת ישראל (לא פורסם), בהם הוזמן תסקיר מעצר חרף שתיקה; ראו גם בש"פ 9944/08 חביב נ' מדינת ישראל (לא פורסם) (השופט לוי). אכן, השתיקה מוסיפה היבט של חומרה לראיות שישנן, אך היא חלק ממכלול ואינה כמובן "שורה תחתונה" כשלעצמה."

כן יש להביא :

"הימנעותו של העורר מלהשיב לשאלות במהלך חקירתו, מחזקת, לפחות בשלב זה של המעצר, את מעורבותו הלכאורית של העורר במיוחס לו (סעיף 28(א) סיפא לחוק המעצרים). אכן, יכולות להיות סיבות רבות לשתיקה, ויכול להיות ששתיקתו של העורר נובעת מגורמים שאינם נהירים לנו, אך בסופו של יום, שתיקה זו מונעת את פיזור הערפל לגבי מעורבותו הלכאורית במיוחס לו בכתב האישום (בש"פ 5376/03 ליבני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 17.6.2003), פס' 5 להחלטתה של כבוד השופטת א' חיות; בש"פ 5472/11 מדינת ישראל נ' מוסיראתי ([פורסם בנבו], 11.8.2011), פס' 5 להחלטתו של כבוד השופט י' עמית). [בש"פ 4667/12 מקסים אזולאי נ' מדינת ישראל (28.6.12) פסקה 8 להחלטת כב' השופט צ' זילברטל].

הנה כי כן השימוש בזכות השתיקה כשלעצמו יש בו כדי לסייע לראיות לכאורה אף בשלב המעצר והוא מקשה מאוד על בית המשפט לבחון את הסתברותו של תרחיש חלופי שבסופו יזוכה המשיב.

מעשי המשיב וחלקו:

לאחר מבט כולל על הראיות לכאורה מצאתי כי מעשי המשיב מבססים סיכוי סביר להרשעה בחלק משמעותי הן בקשר והן בפריצה שאירעה לאחריו יש סיכוי סביר כי חלקו של המשיב יעלה בסופו של דבר לכדי **מבצע בצוותא** של הפריצה ולא קיבלתי את הטענה כי מעשיו עולים אך ורק כדי הסגת גבול

העולה מן המקובץ הוא כי מצאתי כי ישנן ראיות לכאורה המקימות סיכוי סביר להרשעת המשיב במיוחד לו:

טענת אפליה אל מול תומר שמשי :

- הגם שתומר שמשי וחובב בן לולו, נטלו חלקים משמעותיים בקשר וכן בתכנון הפריצה וביצועה לא מצאתי כי ישנה אפליה פסולה בין עניינו של המשיב חובב בן לולו לעניינו של תומר שמשי וזאת משתי סיבות מרכזיות :
- הראשונה היא כי עברו הפלילי של חובב מכביד רצוף ורלוונטי ומנגד לתומר שמשי אין כל עבר פלילי .
- השנייה היא כי תומר שמשי, אשר עברו כאמור נקי הוכנס לקשר על ידי אביו שלו ולא על ידי זר ופעל יחד עמו, מצאתי כי עובדה זו יש בה כדי להקל ממסוכנותו של תומר שמשי .

מסוכנות המשיב ביחס לחלופה המוצעת:

מסגרת נורמטיבית - עבירות רכוש .

ככלל יאמר כי בעבירות רכוש הכלל הוא השחרור והחריג הוא המעצר עד לתום ההליכים .

על פי פסיקת בית המשפט העליון [בש"פ 5431/98 - פרנקל, בש"פ 7161/00 - רחלין, בש"פ 6800/05 - מכלוף, בש"פ 560/06 - מזרחי בש"פ 45/10 מסראווה בש"פ 5572/12 שרלו , בש"פ 6826/10 - סמואל , בש"פ 5814/06 אוהיון בש"פ 3621/09 פלד בש"פ 6247/10 רבינוביץ' בש"פ 6422/07 טאיב] עבירות רכוש תוכלנה להוביל למעצר עד תום ההליכים מבחינת המסוכנות אם נתקיימו בהן נסיבות מיוחדות כאשר בין הנסיבות הוכרו אחת או יותר מנסיבות אלה :

- שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים .
- הזדמנויות רבות של ביצוע עבירות .
- היקף רכושי ניכר .
- ביצוע עבירות רכוש באורח שיטתי .
- פוטנציאל להתפתחות אלימה כגון התפרצויות למקום מגורים או מקום נשמר .
- פגיעה ניכרת בפרנסת בעלי הרכוש כגון גניבת כלי עבודה כבדים ויקרים .

הודגש כי מיגור העבריינות לבדה אינה עילה למעצר עד תום ההליכים אך גם סכנה לרכושם של יחידים הציבור מצדיקה

לעיתים מעצר עד תום ההליכים.

מסוכנות המשיב - מן הכלל אל הפרט

נראה כי בעניין שבפני המסוכנות נלמדת מסיעוף הקשר, תכנונו, תחכמו חלוקת תפקידים סיורים מקדימים וכד'.

יחד עם זאת ועל פי הגיון של ראיות ראוי להפחית ממידת המסוכנות את העובדה שהמדובר במקום מגורים שכן מחומר הראיות עולה בבירור כי הקושרים ייחסו חשיבות מרובה לתצפית תשמוע והתראה, ואף מיקמו תצפית מיוחדת שתפקידה היה לוודא שהבית ריק.

עברו הפלילי של המשיב :

למשיב עבר פלילי מכביד רצוף ורלוונטי, הגם שאיננו קרוב בזמן.

המשיב הורשע בעבר בעבירות הבאות:

- קשירת קשר לביצוע פשע ובהחזקת נשק שלא כדין (2010)
- באיומים (2009)
- בהחזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה (2009)
- בהתפרצות ובגניבה (2009)
- בהעלבת עובד ציבור (2007)

שמעתי את הערבים אשר הוצגו במקום מעצר הבית שהוצע במושב עוצם, נראה לי כי הערבים נורמטיביים, מפוכחים, מבינים את תפקידם. ולאור עברו הפלילי של המשיב השונה מזה של המשיב 5, יש מקום להבחין ביניהם, בהתחשב עם חלקו של המשיב בעבירה ועם החלופה שהוצעה.

בשל מהות העבירה וטיבה, בשל איכות החלופה, ובשל תקופת מעצרו הארוכה של המשיב, לא מצאתי לנכון במקרה זה להורות על הגשת תסקיר שירות המבחן בעוד המשיב מצוי במעצר, כפי שנעשה לגבי 2 שותפים אשר להם עבר פלילי מכביד משלו או חלק גדול משלו בעבירה, ומצאתי כי ניתן כבר היום להסתפק בחלופה שפגיעתה בחירותו פחותה.

עם זאת יש לחזק את החלופה ולהדק באמצעות איזוק אלקטרוני והפקדה משמעותית, שכן המדובר בעבירה אשר בוצעה ממניעים של בצע כסף.

אשר על כן אני מורה על שחרורו של המשיב בתנאים הבאים:

1. מעצר בית מלא במושב עוצם, משק 402, תחת פיקוחם לסירוגין כל העת של:

א. בן לולו דינה אפרת ת.ז. 0584987671

ב. בן לולו אסתר דורין ת.ז. 201584794.

ג. שמואל מורן ת.ז. 36701381.

ד. בן לולו ספיר ת.ז. 305590879.

2. חתימה על ערבות עצמית וערבות צד ג' בסך ₪ 15,000 אשר תחתם על ידי המפקחים הנ"ל.

חתימת ערב אחד תהווה תנאי לשחרור, כל ערב אשר ירצה לפקח בנוסף יוכל לעשות זאת רק לאחר חתימת ערבות צד ג'.

3. הפקדה במזומן בסך של ₪ 10,000 אשר תהווה תנאי לשחרור.

הפקדה תופקד כערבון צד ג' של גב' בן לולו דינה אפרת ת.ז. 0584987671, ויהווה קניינה שלה וכך גם תירשם במזכירות בית המשפט עד לתום התיק או להחלטה מתאימה של בית משפט זה.

4. איזוק אלקטרוני בהתאם לנהלי המזכירות והיחידה לפיקוח אלקטרוני.

המזכירות תשלח העתק ליחידה לפיקוח ואיזוק אלקטרוני.

היחידה לפיקוח אלקטרוני תגיש דוח הפרות תוך 30 יום.

5. הרחקה ואיסור יצירת קשר בכל דרך ואמצעי שהיא מהמתלוננים ומהשותפים לכתב האישום, וכן מסמיון ארלינסקי, ו/או עם מי מעדי התביעה.

6. זמינות מלאה במספרי טלפון: 052-3027609, 053-5324426, 054-2689768, 052-6328100.

אי מענה לאחד ממספרי הטלפון הנ"ל, יהווה הפרת התנאים.

8. שירות המבחן מתבקש להגיש תסקירו המשלים בתוך 90 יום לעניין אפשרות הקלה בתנאים.

המזכירות תשלח העתק לשירות המבחן.

ניתנה היום, כ"א אייר תשע"ה, 10 מאי 2015, בנוכחות המשיב וב"כ המאשימה.

